

Het BPRC stelt zich voor

Introductie

De bedrijvenestafette willen wij, de coördinatoren van de BV, een terugkomend item laten zijn in Biotechniek. Zo kunnen we vertellen over faciliteiten waar we werken en meer over elkaar te weten komen. Dit kan het makkelijker maken om bijvoorbeeld hulp te zoeken bij problemen waar je tegen aan loopt in je onderzoek of bij de diervoorzorg van bepaald type onderzoek. Ook kunnen we zo ideeën uitwisselen die bijdragen aan de 3V's.

Wat doe ik

Hallo, mijn naam is Sacha, ik ben 37 jaar en ben ruim 14 jaar werkzaam bij het BPRC in Rijswijk als diervoorzorgster. Toen in de dierenwinkel waar ik werkte, gevraagd werd of ik geen interesse had om bij het BPRC te komen werken dacht ik 'Nee, geen diervoorproeven, ik ben een diervoorzorgster en proefdieren zijn zielig'. Maar door mijn ervaringen in het asiel en de dierenruimte weet ik ook dat het niet overall perfect is voor dieren en dacht: 'Nou, ik ga het gewoon proberen. Is het niks dan ga ik weer weg'. Nu, ruim veertien jaar later ga ik met veel plezier naar mijn werk, waar ik me tussen de apen helemaal thuis voel. Ik voer, ik train en ik maak schoon. Verder help ik de dierenarts als er iets met de dieren is, doe ik gedragsobservaties om de stabiliteit van de groepen in de gaten te houden en heb veel contact met de ethologen daarover.

De huisvesting van de apen, toen en nu

Toen ik net bij het BPRC werkte zaten de dieren nog in relatief kleine kooien. Ik heb de hele ontwikkeling meegemaakt naar iets grotere verblijven en uiteindelijk naar de enorme fokverblijven en ruime experimentele kooien waar de dieren nu in gehuisvest zijn. Marmosets die altijd binnen zaten kunnen nu heerlijk buiten in de zon liggen. »

Een Marmoset, die buiten heerlijk in de zon kan liggen. »

Expert in the world
of research diets

Tecnilab-BMI bv - Brouwer 6 - 5711 LD Someren

Tel: +31 (0)493 440706

Email: info@tecnilab-bmi.nl

www.sdsdiets.com

the essential resource for quality research diets

Links een Resusaap in hangmat en onder een Marmosetaap

Het contact met de dieren is in de loop der jaren veel intensiever geworden. Dat komt zeer zeker ten goede van de dieren. Vroeger werd het eten voor de dieren op de kooien aangeboden. Nu worden alle dieren uit de hand gevoerd en wordt er dagelijks verrijking uitgedeeld, en wordt veel tijd besteed aan het trainen van de dieren m.b.v. Positive Reinforcement Training. Ik ben begonnen met werken in ‘gebouw 163’; daar zaten de meeste dieren solitair gehuisvest, of in *peergroepjes* (een *peergroep* [*spreek uit: piergroep*] is een groep jonge dieren van hetzelfde geslacht en ongeveer dezelfde leeftijd). Er was een dierkamer waar baby resusaapjes die niet werden geaccepteerd door hun moeder met de fles werden grootgebracht. In dit gebouw was ook de dierkamer met een groot verblijf waar nieuwe groepen werden samengesteld. De volwassen vrouwen die nu de stammoeders zijn van de resus fokkolonie werden hier aan elkaar geïntroduceerd.

Apen in experimenten en met pensioen

Na een korte inwerkperiode kreeg ik de verantwoording over de verzorging van de cotton-top tamarins. Deze dieren zijn heel stress gevoelig. Door die stress kunnen deze dieren *colitis* (chronische darmontsteking) ontwikkelen, wat heel interessant is voor darmkanker onderzoek. In het gebouw waar deze dieren gehuisvest waren, was niet praten en niet te veel geluid maken de stelregel. Dat was erg moeilijk voor mij als kletskaus eerste klas; zeker tegen dieren houd ik hele verhalen. Soms viel er wel eens een metalen bakje en dan waren alle dieren in de stress. Heel langzaam hebben we de dieren laten wennen aan allerlei stressvolle gebeurtenissen. Kooien werden verschoven zodat de dieren meer zicht hadden op de keuken waar de diervverzorgers bezig waren en een radio zorgde voor achtergrondgeluiden. Door meer voorspelbaarheid voor de dieren nam het stressniveau af. Als je het vertrouwen van deze dieren had gewonnen, kon je niet meer stuk. Dat waren hele leuke ervaringen.

Omdat er geen onderzoek meer gedaan werd met de cotton-top tamarins zijn de dieren uitgeplaatst naar dierentuinen. Ik heb de eer gehad om één groep naar Frankrijk te mogen brengen. Super om te zien dat de dieren een enorm groot, prachtig ingericht verblijf kregen. Nog mooier was het gefluit waaruit bleek dat de dieren ons herkenden, toen we de volgende dag nog even naar de dieren gingen kijken voordat we naar huis gingen.

Na de uitplaatsing van de cotton-tops ben ik marmosets gaan verzorgen. Met een aantal andere diervverzorgers waren we verantwoordelijk voor de dieren in de fokkolonie en leerden we biotechnische handelingen uitvoeren bij de experimentele dieren. Ik heb veel geleerd, zeker over Multiple Sclerose, de ziekte waarvoor met deze dieren onderzoek wordt gedaan. »

Toen heb ik de conclusie getrokken dat ik minder met experimentele dieren wilde werken, en liever wilde zorgen voor de dieren in de fokkolonies. Dat was de reden dat ik in 2006 solliciteerde op een baan in Blijdorp om daar met de apen te werken. Toch beviel dat niet, en kon ik mijn oude baan op het BPRC terugkrijgen.

Training van dieren én verzorgers

Ik ging werken bij de resusapen in een gebouw waar dieren worden voorbereid op toekomstige experimenten. In deze verblijven zitten dieren in kleine groepjes zodat het contact dat je met de dieren hebt veel intensiever is in vergelijking met dieren in de fokkolonie. Ik trainde de dieren en leerde ze om voerbeloningen aan te pakken en om in de *balconybox* te komen zitten. De dieren hebben hierdoor minder stress voor de biotechnische handelingen die er in de toekomst gedaan moeten worden met ze.

Het afgelopen jaar werkte ik in een gebouw waar grote sociale fokgroepen resusapen gehuisvest zijn. Leuke grote groepen met baby's. In het begin dacht ik dat ik de dieren nooit uit elkaar zou kunnen houden, maar nu herken ik alle volwassen dieren en een aantal van de jongen. Binnenkort wordt er een nieuwe volwassen man in een van de groepen geïntroduceerd. Dat is weer een nieuwe ervaring die ik ga opdoen.

Ook ben ik op dit moment samen met een collega een cursus over welzijn en stress bij dieren aan het volgen bij de Tinley academie. We krijgen de mogelijkheid om ons te blijven ontwikkelen binnen ons vakgebied en dat maakt het werken op het BPRC erg leuk.

Hopelijk hebben jullie een leuk beeld gekregen van een dierverzorgster van het BPRC en gaan er meer collega's in de pen kruipen om zich voor te stellen.

Contactpersoon: Sacha Dumay, dierverzorgster, dumay@bprc.nl

Ik geef het stokje door aan: Mara Kröner LACDR, Division of Biopharmaceutics Leiden University.

De Balconybox.